

החושך.

1. משנה מסכת מגילה פרק א

(ח) אין בין ספרים לתפלין ומזוזות, אלא שהספרים נכתבין בכל לשון, ותפלין ומזוזות אינן נכתבות אלא אשורית. רבן שמעון בן גמליאל אומר, אף בספרים לא התירו שיכתבו אלא יונית.

רע"ב על מסכת מגילה פרק א משנה ח

אין נכתבין אלא יונית - וטעמא דשרי ספרים ביונית יותר משאר לשונות, דאמר קרא (בראישת ט) יפת אלהים ליפת וישכון באהלי שם, יפיפותו של יפת, כלומר, הלשון היפה שבכל בני יפת, ישכון באהלי שם, ואין לך לשון היפה בכל בני יפת כלשון יוני. והלכה כרבן שמעון בן גמליאל. מיהו בזמן הזה כבר אבד אותו לשון יוני ונשתבש, לפיכך אין כותבין ספרים בזמן הזה אלא בכתב הקודש ובלשון הקודש :

1א. אורות האמונה / האמונה והמדע / עמוד 88 / א

... והסוקרים הפנימיים החדשים, חושבים את נטייתו האפלטונית של הרמב"ם לדבר מיוחד, מתוך אספקלריתו ההגיונית. והאמת היא שלא ההגיון שלו הביא אותו בחיוב לידי כך, אלא שהניח ששיל פנוי לזאת ועל-ידי השביל הזה, לא רק הופעתו של אפלטון באה, כי-אם הופעת הקודש של הנבואה ועומק האמונה חדרה אליו בטהרתה, ומתוך שסקירתו הפנימית של אפלטון היא יותר קרובה לאורחא דמהימנותא, נראין הדברים שיש בתוכנו ההגיוני זרם אפלטוני ובאמת רוח ד' דובר בו, ותורת אלהי ישראל בלבבו, לא תמעד אשוריו.

2. ספר נר מצוה עמוד כב

ולכך נעשה הנס בנרות, כי היונים היו מטמאים את ההיכל, שכך כח יון מיוחד להתגבר על ההיכל יותר מכל האומות. וסימן לדבר, היכל עולה למספרו ס"ה ויון מספרו ס"ו, להורות כי יש למלכות יון כח גובר על ההיכל ובה מטמאים את ההיכל, כי מצד ההיכל בלבד גובר עליו כח יון. ולכך כשגברו על ההיכל, טמאו את כל השמנים שבהיכל. ודוקא שמנים, כי השמן הוא מיוחד לקדושה. וראיה לזה, שבשמן מקדשין ומושחין הכל (שמות ל, כד לג) והוא עיקר הקדושה, ואף בזה שלטו יון וטמאו את כל השמנים :

2א. ספר מאור עינים - פרשת מקץ דרוש לחנוכה

זה נצחו את היוונים וזה כשנכנסו כו' טמאו כל השמנים חכמה נקרא שמן רצה לומר שטמאו כל החכמות אפילו חכמת התורה נטמאה כביכול ...

3. כתבה: "זכותי להמית!"

4. מדבר שור / הדרוש האחד עשר

... גדר החושך הוא פירוד כל דבר בפ"ע, שאינו מביט אל זולתו ואינו מחובר לו בשום יחס. וכח הראות היוצא לאור ע"י האורה מטביע צורת המון נבראים ביחד בכ"א מהרואים ועי"ז מתקשרים יחד לפעול לתכלית א'. והנה מסוד ד' נודע לחז"ל שהבורא ית' ברא בריות הרבה נפרדות בתכליתו, שכ"א היתה בודדת בתכליתה בפ"ע, וזהו גדר החושך, שהוא שכן קרוב לתוהו ובוהו, רק אח"כ ברא עולם מתוקן מאוחד שכ"א מחלקיו מחובר לזולתו, ונתקרו הנפרדים ונתחברו לתכלית אחת גדולה ונשגבה, וזוהי האורה, הכח המחבר כל המון הבריות לתכלית אחת.

5. עין איה שבת 66

אף גם זאת השקיפו, כי לא רק את הרע נקבל, מפגישה זו של רוח יון החודר במשכנות יעקב, עד שאין לנו כלל במה לשמח על מציאותו, כ"א כך היא מדתו של מקום ב"ה בהנהגת עולמו בכלל, והנהגתו עם ישראל בפרט, כי כל אותם הדברים המתנגדים ונראים רעים במציאותם, הם עצמם גורמים לפאר יותר את כח הטוב והאמת. ע"כ הפגישה היונית כשתגמור מהלכה להכנע כולה מפני הדר גאון ד' שהוא מעוזם של ישראל, עוד תשמע עם כל כחותיה להוסיף פאר ועצמה לתורת אמת ולגדל שם ד' אלהי ישראל בעולם, יפיפותו של יפת תיקבע באהלי שם, להרחיב ולשכלל לפאר ולרומם עוזה של תורה ויראת ד' טהורה, השתולה על הרי ישראל. ע"כ ראויים הם הימים הללו לקבעם ימים טובים.

